

ne jurisdiktion. En anden mulighed for fredelig bilægelse af tvister består i, at regeringer i henhold til pagten anmoder generalsekretæren om at søge at løse udestående problemer dem imellem.

Generalsekretæren omtaler muligheden af i henhold til pagtens artikel 28, paragraf 2, at indkalde sikkerhedsrådet til periodiske møder, hvor det på højt niveau kan drøfte de problemer, der optager det internationale samfund. Til trods for flere tidligere forsøg har denne mulighed ikke tidligere været anvendt, hvilket efter generalsekretærens opfattelse har skyldtes den internationale atmosfære. Han finder imidlertid, at der i øjeblikket er en mere udbredt villighed til at diskutere de internationale problemer på højt niveau, og foreslår for at prøve værdien af sådanne møder, at et møde søges afholdt i de første dage af 22. generalforsamling, hvor de fleste landes udenrigsministre er til stede.

Sikkerhedsrådets beretning.

(Dagsordenens punkt 11).

Sikkerhedsrådets beretning for tiden 16. juli 1966 til 15. juli 1967 blev den 5. december 1967 taget til efterretning uden debat eller afstemning (res. 2283). Sikkerhedsrådets medlemmer har i den omhandlede periode været: de 5 faste medlemmer, Frankrig, Kina, Sovjetunionen, Storbritannien og USA, samt indtil slutningen af 1966 Argentina, Bulgarien, Japan, Jordan, Mali, Nederlandene, New Zealand, Nigeria, Uganda og Uruguay, og i den sidste del af beretningsperioden var følgende 10 lande ikke-permanente medlemmer af rådet: Argentina, Brasilien, Bulgarien, Canada, Danmark, Æthiopien, Indien, Japan, Mali og Nigeria.

Beretning fra Den internationale Atomenergiorganisation (IAEA).

(Dagsordenens punkt 14).

Plenarforsamlingen behandlede den 5. december 1967 årsberetningen fra Den internationale Atomenergiorganisation.

Årsberetningen blev som sædvanlig forelagt af IAEAs generaldirektør, Sigvard Eklund. Han udtalte, at IAEA gik ind i sit

andet tiår på et tidspunkt, da de tidlige forventninger til atomkraftens fordele og anvendelsesmuligheder blev realiseret i et tempo, der oversteg selv meget optimistiske skøn. Det skete ikke alene i de lande, som først sad inde med atomkraftens „know-how“, men i hele verden. Denne udvikling havde medført, at projekter i tilknytning til el-fremstilling ved atomkraft var kommet i forgrunden i organisationens virksomhed. Strømmen af nye ordrer på atomkraftværker var under konstant forøgelse, og det var opmuntrende, at mange udviklingslande i Syd- og Østasien havde udarbejdet eller alvorligt overvejet atomkraftprogrammer.

Et andet område med stigende økonomisk betydning var den industrielle anvendelse af bestrålingsteknik og af isotoper. Endvidere omtalte generaldirektøren udviklingen i IAEA af et internationalt atomkerneinformationssystem (INIS), baseret på computers, som ville stå til rådighed for medlemslandene. Han udtalte i tilknytning til det på indeværende generalforsamling introducerede spørgsmål om den fredelige udnyttelse af havene, at organisationen var blevet anmodet om at lægge større vægt på dens arbejde med hensyn til bortskaffelsen af radioaktive spildprodukter, og oplyste, at IAEA i givet fald havde de tekniske muligheder for at virke som koordinator for bortskaffelsen af disse produkter.

Forslaget om, at IAEAs kontrolsystem skulle udgøre hjørnestenen i ikke-spredningsaftalen, havde givet anledning til megen diskussion om selve systemet, og alligevel eksisterede der en forbavsende mangel på kendskab til, hvorledes systemet arbejdede, og i hvor stor udstrækning, det allerede var blevet accepteret. Spørgsmålet var derfor gjort til genstand for fyldig omtale i årsrapporten, ligesom en brochure om systemet var udsendt til alle delegationer. De lande, som i dag ikke havde atomvåben, forventedes i 1980 at producere atomkraft i størrelsesordenen 100.000 MWe, hvilket betød, at disse lande til den tid ville producere 25 tons plutonium årligt, tilstrækkeligt til fremstilling af mindst 100 atombomber af mindste størrelse pr. uge. Indgåelsen af en ikke-spredningsaftale var derfor en nødvendighed og en hastesag. Traktaten om forbud mod atomvåben i Latinamerika var et betydeligt skridt fremad og den første